

Årsskrift 2004

Udgivelse: Hørby Ungdomsskole.

Redaktion: Mogens Vestergård Pedersen og Charlotte Christensen.

Foto: Løkke Foto, Hørby Ungdomsskole, Peter Ellestad.

Repro, sats og tryk: Toptryk Grafisk ApS

Indholdsfortegnelse

Efterskole – forpligtigelse og fællesskab: Mogens Vestergård Pedersen.....	4
Tiden: Søren Winther Sørensen	6
2 x 25 års jubilæum på Hørby: Finn Jakobsen og Mogens Vestergård	7
Jule og nytårshilsen fra KFUM og KFUK i Danmark: Kaja Petersen.....	9
Tidens unge: Niels Egelund	11
Har du lyst til at lære noget?: Mette Ravnholt og Mariann Venø	13
Selvevaluering – gør vi det, vi vil?: Ole Læborg	15
Fifth floor, please!: Mads Peter Andersen.....	18
HU'ere på den danske musikscene: Ole Læborg	21
At bygge sit skoleliv på en påstand...: Jens Maibom Pedersen.....	24
Sund kost – visioner og virkelighed: Ann Bang	26
Forventninger: Ivik Jensen.....	27
Kunst på HU efteråret 2004: Lise Borup	29
Tre nye bestyrelsesmedlemmer:.....	31
Året der gik: Mogens Vestergård Pedersen	33
Dømt til frihed.....	33
Ørker og Elver	34
Elevforeningen styrede.....	34
Naturen i dag – naturen om dig.....	35
Nyt lærerværelse	36
Elevforeningen 2004: Morten Sønderkov	37
Elevforeningens bestyrelse	37
På gensyn gamle ven!: Finn Jakobsen	38
Hørby Ungdomsskoles bestyrelse.....	39
HUSK 2005.....	40
Personalet på Hørby Ungdomsskole.....	40
Elever 2004/05	41
Elevbillede 2004/05	43

Julehilsen

I anledning af højtiden og årsskiftet sender jeg på egne og personalets vegne de bedste ønsker om en glædelig jul og et godt nytår.

Mogens Vestergård Pedersen
Forstander

Efterskole - forpligtelse og fællesskab

Af forstander Mogens Vestergård Pedersen

Søren Kierkegaard skriver i ”Synspunkter for min forfatter-virksomhed” - hvad der siden hen er blevet kaldt hjælpekunsten: ”At man, naar det i Sandhed skal lykkes En at føre et menneske hen til et bestemt Sted, først og fremmest maa passe paa at finde ham der, hvor han er, og begynde der.”

Kierkegaards sætning er gammel, men den siger stadig noget om, hvad man skal lægge sig i selen for at leve op til, hvis et skoleprojekt skal lykkes. Skole handler om dannelse, og for at kunne deltage i den dannende proces, må skolefolk være i stand til at sætte sig i den andens sted – elevens sted ikke fordi man f.eks. er lærer eller voksen, men fordi man er menneske, hvilket betyder, at læreren skal være et empatisk spejlende selvobjekt. Lærer og elev er ikke lige i dannelsesprocessen, men ligeværdige hvilket kræver, at lære-

ren er i stand til at skabe samhørighed med eleven i dannelsen samtidig med, at han også er i stand til at gå i clinch med eleven som et udfordrende selvobjekt.

Skoleudvikling

Tungt stof at indlede et årsskrift med. Den tanke ligger måske ikke så fjern, når man har læst de første linier på denne side. Men alligevel er udtrykkene om: dannelse, empati og selvobjekt udtryk, der er uundværlige i det grundlag, der skal forefindes, når man vil drive skole.

På Hørby Ungdomsskole kører vi nu på tredje år ud fra den pædagogiske tænkning om de mange intelligenser. Vi har på de tre år lagt vores klasser om fra syv klasser af traditionel størrelse til nu at have tre stamklasser, der er store, men hvor der hele tiden er mulighed for at lave inddelinger af eleverne og tilrettelægge undervisningen på den måde, der er bedst

i lige netop den givne situation. Det har været en spændende proces – en proces, hvor det ikke kun er kommet til at handle om, hvordan vi bedst muligt udfordrer eleverne, men også om, hvordan vi som skolefolk udfordrer hinanden i vores arbejde på efterskolen.

Samarbejde i efterårsemneugen

Naturligvis er vores model ikke færdig. Det bliver den aldrig. Undervisning og tilrettelæggelse af skoleliv er ikke statisk, men derimod en dynamisk proces, der altid vil være under udvikling og forandring. Sådan skal det være, for kun på den måde kan vi hele tiden arbejde på, at mødet med eleverne bliver autentisk, og at vi til enhver tid har noget at sige til unge i den samtid de og vi lever i.

Oplyse og opleve

2004 har været et godt år for Hørby Ungdomsskole. Vi har haft gode elevhold, og også stabile elevtal hvilket har betydet, at skolen har været befolket af ca. 140 elever året igennem. Også for efterskoleformen som helhed har 2004 været et godt år, hvor det ved indgangen til skoleåret 2004/05 kunne fortælles, at skolerne på ny har sat rekord i elevtal, og at der i det indeværende skoleår er godt 24.000 elever, der har valgt at tage et år på efterskole.

Her på Hørby er vi, som det fremgår tidligere i denne artikel, blevet udfordret af udviklingen af vores undervisning, men naturligvis har året også været båret af traditionerne på Hørby. Kalenderen har således også i år budt på musical, emneuger,

norgestur, fødselsdagsaftner og mange andre af de ting, som tidligere HU elever vil kunne nikke genkendende til. Elevholdene har sat deres præg på begivenhederne og har på den måde gjort de kendte aktiviteter til noget, der har passeret til netop den bestemte årgang. På den måde bliver traditionerne levende og nærværende for hvert elevhold.

Hvert elevhold får en række fælles mål, der forfølges for på den måde at skabe historien om deres år på Hørby. Hver elev skal både lære kunsten at være alene og forfølge egne mål, men også lære kunsten at være fælles. Hver eneste, der vælger efterskolen, vælger også fælles rum, som man ikke kan vælge fra, når det først er valgt. Heri ligger en vigtig udfordring, for det er når fællesskabet bliver forpligtende, at vi lærer respekten for den andens værdighed, integritet, og opdager vores egen og den andens sårbarhed.

Det er i fællesskabet på efterskolen, at vi opdager, at vi kan blive klogere på os selv og hinanden, og at verden kan blive større, og det er gennem de forskellige fællesskaber, der opstår på efterskolen, at vi kan oplyses og opleves, undres og forundres og finde sammen.

Året i tekst og billede

Årsskrift 2004 er en samling af artikler, der hver for sig fortæller om året på Hørby Ungdomsskole. Hvad laver vi, hvad tænker vi, og hvordan udfordres vi? Årsskriftet bliver derfor et billede af skolens virke i året, der er gået – og jeg vil slutte med at ønske god læselyst.

Ud under åben himmel

Tiden

**Af Søren Winther Sørensen,
formand for Hørby Ungdomsskoles bestyrelse**

Der er mange måder at betragte tid på. Tiden er en gave og her vil jeg tilføje, en Guds gave. Hver en ny dag er en gave, som jeg har grund til at sige tak for.

Man siger oftest at tiden går, ja den løber vil andre sige; mens andre igen føler at tiden snegler sig af sted. Det afhænger helt og fuldt af, hvor jeg som menneske er for tiden. Andre steder i verden taler man ikke om, at tiden går; men om at tiden kommer. I Bibelen i Prædikerens bog kapitel 3 hedder det: Alting har en tid, for alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt – videre lyder det:

En tid til at fødes, en tid til at dø.

En tid til at plante, en tid til at rydde.

En tid til at slå ihjel, en tid til at helbrede.

En tid til at rive ned, en tid til at bygge op.

En tid til at græde, en tid til at le.

En tid til at holde klage, en tid til at danse.

En tid til at sprede sten, en tid til at samle sten.

En tid til at omfavne, en tid til ikke at omfavne.

En tid til at opsøge, en tid til at miste.

En tid til at gemme hen, en tid til at kaste bort.

En tid til at rive itu, en tid til at sy sammen.

En tid til at tie, en tid til at tale.

En tid til at elske, en tid til at hade.

En tid til krig, en tid til fred.

- alting har en tid. Så det er op til dig og mig, hvordan vi bruger vores tid, om vi styrer den eller den styrer os.

Der skal fra bestyrelsen og min side lyde en stor tak for indsatsen i det år der nu snart er gået. Tak til ALLE med tilknytning til Hørby Ungdomsskole, som også i dette år har været med til at gøre en forskel. Med disse tanker vil jeg ønske alle et godt og velsignet nytår med håb om tid til også at lade julefreden sænke sig.

2 x 25 års jubilæum på Hørby Ungdomsskole

Af Finn Jakobsen og Mogens Vestergård Pedersen

Efterhånden er der flere blandt de ansatte, der har oplevet at holde 25 års jubilæum på Hørby Ungdomsskole. Det nye ved jubilæet, der blev afholdt ved begyndelsen af skoleåret 2004/05 var, at det var to lærere, der havde været på skolen i 25 år – nemlig både Vibeke Nielsen og Niels Jakobsen, der den 1. august 1979 blev ansat på skolen. At det netop var 1979, har siden hen givet både Vibeke og Niels lejlighed til med smil om munden og glimt i øjet, at tale om ”de unge lærere, der er ansat efter 1980”.

Engelsklærer og skemalægger

Vibeke var i 1979 lige blevet færdig på seminariet i Aalborg. Hun boede i begyndelsen i Brønderslev, men flyttede efter et par år sammen med sin familie til Hørby. I alle årene har Vibeke undervist i engelsk, der har været hendes hovedfag, men også

i fag som matematik, historie og samfundsfag har eleverne gennem årene mødt hende som en dygtig og engageret lærer.

Både fagenes indhold og elevernes trivsel er vigtig for Vibeke. Hun bruger meget tid på samtaler med eleverne, både om almindelige hverdagsting og om ting, der har personlig betydning for den enkelte. Eleverne kan godt lide Vibeke – både fordi de får en rigtig god undervisning, og også fordi de ved, hun kan lide dem og altid er villig til at hjælpe og lytte.

I mange år har Vibeke haft hovedansvaret for skemalægningen på skolen. Hun har i dette arbejde forstået at dele skemaets fordele og ulemper ligeligt mellem lærere og elever.

Vibeke er en meget ihærdig og engageret lærer og medarbejder. Hun har et godt samarbejde med kollegerne på skolen og er oftest med i forreste geled, når opgaver skal løses.

Kan I gætte, hvem vi er?

Historiefortæller og natteravn

Ved sin ansættelse flyttede Niels fra Vildbjerg ved Herning til Hørby, hvor han i første omgang var blevet ansat på ungdomsskolen i et vikariat. Niels faldt hurtigt til i skolemiljøet og blev inden længe fastansat. Han flyttede i 1979 ind i ’Stationen’, der på det tidspunkt var skolens lærerbolig. Niels boede sammen med to kolleger i ’Stationen’ (Erik Oehlenschlä-

En sikker vinder

ger og Bent Mostrup) og de tre gjorde det sammen til stedet, hvor alt kunne ske. Naboer kunne således opleve tagfat på taget og æggekast hen over huset. Senere flyttede Niels ind i den gamle forstanderlejlighed på skolen og blev i årene herefter af elever kendt som den ultimative fortæller af skrønerne om 'den grå mand' og 'den hvide dame' – to væsner som Niels hævder personligt at have mødt på skolen ved nattetide.

Mange elever vil sikkert huske Niels som den lærer, der byggede kæmpe-julemænd og store vinterlandskaber i skolens juleemneuge. Eleverne kan godt blive sure på Niels, men samtidig holder de af ham, fordi han er retfærdig. Ikke mindst finder mange tryghed i hans regelrette, men kærlige facon. Niels arbejder på alle tider af døgnet, og tit har aftenvagten hørt ham komme fløjtende hen omkring midnat, hvor han lige skal hente et sæt stile, der skal rettes inden næste morgen eller over i sløjdsalen for at gøre et eller andet klar. I sine 25 år på Hørby har Niels været med til at værne om og præge skolens værdier. Som en meget loyal medarbejder kæmper han for 'korpsånden' og går ikke af vejen for at påtage sig opgaver, der er svære at afsætte til anden side.

Jubilæumsfester

Fra både den forhenværende og nuværende ledelse skal der lyde et stort tillykke med jubilæet, en tak for godt samarbejde gennem årene og et håb for, at dette gode samarbejde må fortsætte i årene fremover. Allerede på nuværende tidspunkt er de to jubilarer blevet fejret af kollegerne i forbindelse med skolestarten, men også ved

elevstævnet lørdag den 19. marts 2005 bliver der indlagt en 'jubilæumsdel', hvor gamle elever, skolens bestyrelse og andre kan få lejlighed til at hilse på Vibeke og Niels.

Klar til nye udfordringer

En jule- og nytårshilsen til Hørby Ungdomsskole fra KFUM og KFUK

Af Kaja Petersen, formand for KFUM og KFUK i Danmark

Som baglandsorganisation glæder vi os over fællesskabet med skolen og samtidig har vi store forventninger til og håb for skolen - og til os selv.

Vores forventninger og håb er næsten sammenfaldende med Bartholdys: At I må være en kristen skole for unge.

At de unge hos jer må møde en grundholdning – ikke blot i ord – men i hele skolens dagligliv – en grundholdning, som den unge skal respektere – men samtidigt en grundholdning som respekterer den unges ret til at have en anden opfattelse – og en respekt for dette.

At der hos jer må leves et hverdagsliv med - respekt – frihed – åbenhed.

I skal IKKE være skole for kristne unge, men netop en **kristen skole for unge**. En skole med en elevblanding af kristne unge og helt almindelige sekulære unge.

Vores håb er, at I må være så meget i mission og være så visionære, at I ser de sekulære unge som en vigtig målgruppe. Ikke som en modsætning til de unge der har den kristne grundholdning med hjemme-fra, men sådan at begge grupper får glæde af hinanden.

Så de sekulære unge møder det kristne livs- og menneskesyn fra medarbejdere og andre elever – og oplever det som en naturlig del af skolens hverdag i både undervisning og fritid.

Og samtidigt, at de kristne unge møder den sekulære verden, som de jo selv skal ud i inden for de næste år.

Sådan, at de finder deres personlige fodfæste og ikke vælter helt omkuld ved den første vilde fest på gymnasiet – HTX eller andre steder.

Vi håber og forventer at I gør de unge bedre rustede til livet.

- at I modner dem og giver dem masser af mulighed for at opleve og måske vælge nogle af de holdninger, der leves og arbejdes efter på en kristen skole.
- at I viser dem fællesskabets værdi og muligheder.
- at de tager fra jeres skole med en klar erkendelse af at alle mennesker har værdi – både dem selv og deres næste.

Som jeres bagland vil vi også fremover være et af jeres rekrutteringssteder – et af de steder, hvor I får elever fra.

Og vi vil gerne være et af de steder, som I kan sende jeres elever ud til/hjem til efter året/årene hos jer.

Et sted hvor de kan møde en grundholdning og et livs- og menneskesyn, der svarer til skolens.

Vi vil gerne at alle de børn og unge, der har deres gang i vore klubber er klar over efterskolemuligheden, og at de har kendskab til vores egne skoler – når/hvis de vælger dette tilbud.

Vi vil gerne fortsat samarbejde med jer om lejre og arrangementer – Ung Uge, YU i Prag, Ten Sing Festival eller Teen-træf i Nordjylland - og om forkyndelse og lederuddannelse.

Så vi i fællesskab kan give de unge en på "oplevelsen" og noget til "rygsækken".

Vi vil helt konkret tage medansvar for skolerne via pladser i bestyrelse, skolekreds, repræsentantskab og ved at prikke til mulige medarbejdere og forstandere.

Og så vil vi også fremover være en del af den flok, der har skolerne med i deres forbøn.

Med ønsket om et Velsignet Nytår.

Tidens unge

Af Niels Egelund, professor, dr.pæd. DPU

De ældre generationer har så langt tilbage i historien, man kan spore, talt om, at de unge manglede respekt og manglende manerer – nogle gange i en grad, så det så helt sort ud. Nu er jeg så blevet bedt om at tegne et signalement af tidens unge, og det kommer slet ikke til at se sort ud, selv om der selvfølgelig er nogle områder, hvor jeg kunne tænke mig lidt ændring.

Hvor ved sådan en halvgammel professor så noget om det fra? Jo, det ved jeg fra den store internationale undersøgelse af 15-årige i godt 40 lande, en undersøgelse jeg har været centralt involveret i siden 1998.

Om de danske unge kan siges, at de er engagerede i livet og i samfundet. De er faktisk verdensmestre i at vide noget om samfundsforhold og demokrati. De har også tillid til det uddannelses- og arbejds-

liv, de står over for. De holder af at samarbejde, og de kan også lide en vis grad af konkurrence. Oven i alle disse gode ting synes de også, at både det at læse og det at arbejde med matematik er spændende. De synes oven i købet godt om at gå i skole, og de kan lide deres lærere – i hvert fald de fleste. Alt dette er da et godt udgangspunkt, og statistikkerne viser, at de unge er langt mere lovlydige end deres forældre var, da de var unge.

Det lyder måske næsten for godt til at være sandt, men det er faktisk sandt – vi kan bevise det sort på hvidt. Det ville selvfølgelig være mærkeligt, hvis der ikke kunne kastes lidt malurt i bægeret, og det kan der da også. Selv om glæden for skolen, lærerne og fagene er stor, er de faktiske faglige færdigheder ikke helt i top – i naturfagene endda langt fra. De unges evne og vilje til at arbejde hårdt for

at nå skolefaglige mål er heller ikke i top. Med mindre det gælder idræt og fritids-syslerne må det helst ikke ”gøre ondt”, og lektier og eksamenslæsning er ikke noget der prioriteres særligt højt. Det sociale liv med vennerne og sikring af en indkomst, der kan holde forbruget oppe, vejer åbenbart tungere.

De fleste kan nok genkende portrættet, og nogle vil mene, at det er helt OK. Selv er jeg dog lidt bekymret for, om vi som forældre og som skole ikke er for bløde i vore holdninger til krav om faglige færdigheder og om en kontant og vedholdende indsats for at opnå disse færdigheder. Når vi fagligt set ligger under vore nabolande – og bliver overhalet af mange lande i Sydøstasien og efterhånden også Baltikum, er jeg bekymret for, om vi kan holde vor fine position som et land med førende industrier og førende velfærd. Hvis vi ikke

fortsat kan ligge i front, fordi vi ikke har en dygtig og flittig, vidende arbejdsstyrke, går det også ud over velfærden. Vi kan selvfølgelig etablere os som en ren service-nation, som først og fremmest lever af at være et museum over 1900-tallets Europa, men er vi tilfredse med det? Det vil vi næppe være!

Derfor er der god grund til, at vi strammer lidt op her og der – med hensyn til det faglige niveau og med hensyn til indsatsen over for skolearbejdet generelt. I USA siger man: "No pain, no gain" – det gælder også her.

Overskriften i matematikundervisningen på Hørby Ungdomsskole: Har du lyst til at lære noget?

Af Mette Ravnholt og Mariann Venø

Efter at have hørt på Ole og Mogens snakken med hinanden efter deres dansk-timer, hvor de gennem et par år havde haft et tæt samarbejde om to 9. klasser, blev vi inspireret til et samarbejde i matematik i to 10. klasser. Vi ville gerne prøve at forandre vores fastgroede matematiske metoder.

Vi ville gerne, at det hele skulle gå ud på, at eleverne hele tiden skulle få mest muligt ud af undervisningen og deres eget arbejde med matematikken. De skulle altså "flytte sig" fagligt i forhold til sig selv. (Det er der jo egentlig ikke noget nyt i.)

Grundlæggende snakkede vi med eleverne om, at vi nemt kunne hjælpe dem videre med deres faglige standpunkt men kun hvis de ville. Altså hele tiden fokus på:

Har du lyst til at lære noget?

Vores matematikundervisning ser derfor sådan ud for tiden:

- For at udnytte lærerressourcerne optimalt, arbejder vi altid sammen to eller tre klasser med henholdsvis to eller tre lærere. Når 2-3 lærere arbejder tæt sammen om deres specielle fag, giver det mulighed for inspiration og arbejdsglæde i form af nye vinkler dels på gamle faglige travere dels på de elever man arbejder sammen om.
- Eleverne vælger sig efter selvsvurdering på 1., 2. eller 3. gear (dvs. forskellige tempi i undervisningen). Eleverne bliver altså nødt til at tage stilling til sig selv. Vi, lærerne, møder dem på tæt hold i det gear de selv har valgt. Og vi har en fornemmelse af, at det er med til at skabe et trykt matematik-"miljø", så den enkelte får tro på, at det nytter.

- Så lidt tavleundervisning som muligt (uden det dog er afskaffet) bruges fortrinsvis ved korte gennemgange af nyt stof.
- Indlæring foregår fortrinsvis i grupper (oftest 2-mands). Grupperne organiseres af vi lærere, efter forskellige principper. F.eks. rene drenge- eller pige-

Selvstændigt arbejde

Geometriske udfordringer

grupper, eller en hurtigt arbejdende elev sammen med en elev, der arbejder knap så hurtigt, eller grupper dannet med jævnbyrdige elever, eller grupper hvor den personlige kemi giver grundlag for et harmonisk samarbejde. Årsagen til, at vi styrer gruppesammensætning er, at ved samarbejde med forskellige kammerater lærer man både om egne og andres styrkesider og arbejdsmåder, hvorved man bliver mere selvstændig og åben. Sidst på året vælger eleverne selv eksamensgrupper, da vi føler at de på det tidspunkt er rustet til at danne gode grupper.

- Året er bygget op, så vi kører matematisk emne ("værktøjs"-tilegnelse), herefter afrunding af emnet i et miniprojekt og sluttelig fælles fremlæggelse for klassen, af projektet. Miniprojektet træner eleverne i dels at bruge det værktøj, de har tilegnet sig dels at åbne elevernes matematiske "syn", så de kan se matematikken i hverdagen, og dermed føle at matematikken har aktualitet, hvilket nok er vigtigt i disse tider. Fremlæggelsen for klassen kan godt give lidt uro i maven, men da man har haft mulighed

for at øve, og det er selvvalgt og dermed kendt stof, ender det oftest med en succesoplevelse, faglig stolthed og bedre selvværd.

Eleverne møder sig selv hvor de er rent fagligt, ikke hvor mor synes de er, eller hvor den gamle matematiklærer syntes, de var. Også vi møder eleverne, hvor de er. Vi tror, at ved at tage udgangspunkt i dem, har vi en rigtig god base for motivation. Vi lærere skal blive gode til at give slip på vores vante roller, men selvfølgelig være medansvarlige.

Vi skal minde eleverne om at:

Har du lyst til at lære noget?

Alt i alt skulle det jo gerne sluttelig være til størst muligt udbytte for den enkelte elev. Således at eleven kommer videre i forhold til sig selv – og ikke nødvendigvis i forhold til klassen.

At vi lærere synes, det er sjovt og spændende med denne form for undervisning er måske ikke en dårlig bivirkning ved projektet.

Selvevaluering - gør vi det, vi vil?

Af viceforstander Ole Læborg

I forbindelse med Undervisningsministeriets beslutning om gennemførelse af en årlig selvevaluering og offentliggørelse heraf, har vi på Hørby Ungdomsskole valgt at evaluere på to følgende områder: Lærernes oplevelse af en ændret pædagogisk struktur, samt elevernes oplevelse af denne ændrede pædagogiske struktur med specielt fokus på matematikundervisningen.

Evalueringsformen er det, der betegnes som virkningsevaluering. I vort tilfælde er vi interesserede i at vide, om det vi gør i undervisningen og i dagligdagen i øvrigt, bidrager til at fremme de værdier, der omtales i vort værdigrundlag.

Den ændrede pædagogiske struktur henter sin begrundelse i Hørby Ungdomsskoles værdigrundlag hvor det bl.a. hedder:

Den daglige pædagogiske praksis skal søge at fremme og styrke flg. områder:

- Forståelse
- Indsigt
- Kompetenceudvikling
- Styrket selvværd
- Identitetsdannelse

Skolens opgave er bl.a. at uddanne og opdrage til demokrati. At vække interessen for og engagementet i demokratiske processer således at den enkelte kan tage aktivt del i det pluralistisk samfunds mønster, der er kendetegnende for det danske. Et samfund hvor mobilitet og kreativitet er nøgleord.

Evaluering af lærernes oplevelse

Undersøgelsen er delt op i 2 hovedområder: undervisning, herunder også emneuger og alternative undervisningstilbud, og dagligdagen.

Vi vil se på om arbejdet med læringsstile og MI, giver større mulighed for mere

fleksibilitet - om etablering af fag- og klasseteams er den rigtige fordeling af læreresressurser – giver den nye tilgang et mere udfordrende og udviklende arbejde.

I dagligdagen fokuseres på, om arbejdsbyrden ved den ændrede praksis er forøget væsentlig, og om vi med vores nuværende struktur kan takle ”specielt krævede” elever.

Undersøgelsen viser at:

- Arbejdet opleves udfordrende og udviklende uden at være uoverskuelig
- Ændringen fra klasser til 3 stamhold (2 på 10. klassetrin og 1 på 9. klassetrin) giver større fleksibilitet i tilrettelæggelse af undervisningen
- At arbejdet i fagteams generelt har en højere prioritet end arbejdet i klasseteams
- At der generelt kan profiteres af at arbejde med læringsstile og tankerne bag

- MI, men at man stadig føler sig usikker i brugen af de nye tanker/teorier
- At man i højere grad end tidligere lader sig inspirere af kollegiale diskussioner og af det pædagogiske samarbejde
- At den nuværende organisering i nogen grad giver et bedre grundlag for at vurdere den enkelte elev eksempelvis ved forældresamtaler, konfliktløsninger og faglig vejledning

Foran døren til et nyt skoleår

- At bemanningen til de daglige opgaver er tilstrækkelig
- At vi oplever, vi kan takle opgaven omkring "specielt krævende" elever godt - specielt socialt og fagligt svage elever
- At vi har et passende udbud af emneuger og alternative undervisningstilbud
- At fagligheden i højere grad er blevet repræsenteret emneuger og i de alternative undervisningstilbud, men at man gerne ser det endnu mere repræsenteret/bevidstgjort gennem arbejdet med læringsstile og MI

Evaluering af elevernes oplevelse viser

Undersøgelsen er fortaget på 10. klassetrin. Undersøgelsen omfatter 40 elever ud af et samlet elevtal på 100. Undersøgelsen viser:

- At man i høj grad har oplevet skoleskiftet til HU som et positivt skoleskift
- At der er en stor positiv forskel i forholdet mellem lærer og elever sammenlignet med det man oplever i folkeskolen
- At der er en stor og positiv forskel på den matematikundervisning, man har fået på HU sammenlignet med den man

har fået i folkeskolen – forskellen opleves størst af pigerne

- At det er rart, alt efter opgave, at kunne vælge mellem 3 hastighedsgrupper i matematikundervisningen
- At det er rart, at arbejde sammen med nogen der har samme læringsstil som en selv
- At det er godt at kunne gøre brug af mere end én lærer i undervisningen.

Selv om det har været en vanskelig opgave at få taget hul på denne selvevaluering, har det vist sig at være et godt redskab for os, således vi hele tiden kan være fokuserede på at lave så god en skole som muligt. En skole vi kalder for *efterskolen i tiden* - de stærkeste ting i traditionen kombineret med nye tanker, der udfordrer og viser nye veje.

Årets første beachvolley kamp

Fifth floor, please!

Af Mads Peter Andersen - elev på HU 1996/97

De blanke ståldøre glider til siden, og jeg træder indenfor på det bløde gulvtæppe, der dækker elevatorens bund. En særlig, intens ro spreder sig i det lille rum. Jeg kigger på den velklædte flok, der omgiver mig. En professor i medicin. En forsker i medicinsk teknologi. To forretningskonsulenter med speciale i teknologisalg og min studiekammerat, Thomas. Stemningen er lys, men fattet. Spændt, men målrettet. Selv de hårde, "gamle" drenge har dyb respekt for situationen. Det er nu, det gælder.

Jeg kigger i spejlet, der dækker elevatorens bagvæg. Der står Mads. Den lille lyshårede dreng fra Hus 2 er pludselig kommet i fint dress omgivet af nogle af nationens klogeste hoveder.

Jeg befinder mig midt i min egen, lille amerikanske drøm. Elevatoren er på vej

til 5. etage af hovedsædet for GE Healthcare, en del af verdens femtestørste industrikoncern og verdens største producent af medicinsk udstyr. Det er den 20. maj 2004. Vi er i Milwaukee, USA.

Lad os skrue tiden tilbage til september 2003. Jeg går på 7. semester af sundhedsteknologi-uddannelsen ved Aalborg Universitet. Uddannelsen er en 5-årig civilingeniøruddannelse, der kombinerer medicinsk viden med klassiske ingeniørdiscipliner. Jeg læser på linien for medicinske signaler og systemer og lærer at udvikle medicinske apparater, diagnose- og behandlingsmetoder.

Hvert ½ år arbejder vi på et virkelighedsnært projekt i mindre grupper. Denne gang har Thomas, Claus og jeg valgt at arbejde med hjertesignaler (EKG). Vores medicinske vejleder introducerer os for hjertesygdommen Lang QT Syndrom (LQTS),

og det går hurtigt op for os, at sygdommen rummer flere interessante problemstillinger, vi kan arbejde med.

Sygdommen, der rammer ca. 1 ud af 5000 personer, er karakteriseret ved, at hjertemuskulaturen er dårlig til at genoplade, når hjertet har slået. Genopladningen foregår uregelmæssigt eller for langsomt.

Under de rette betingelser, kan dette medføre, at hjertet autonomt forsøger at slå igen, inden det er helt genopladet, hvorved hjertet kommer ud af rytme og begynder at "flimre". Det er en alvorlig tilstand, der kan medføre pludselig død, eller i bedste fald en kort besvimelse. Sygdommen kan behandles med almindelig kendt hjertemedicin, men det er meget vanskeligt at finde patienterne. Sygdommen er arveligt betinget, og den eneste sikre måde at stille diagnosen på er at foretage en gentest af patienten – en meget

dyr og langsommelig affære. Få eksperter i verden er i stand til at opdage forandringer i patientens EKG-signaler, hvis de kigger på en optagelse fra en syg patient, men det er meget, meget vanskeligt for det utrænede øje.

Samme dag vi havde hørt om sygdommen og den vanskelige diagnosticering, var målet for vores projekt soleklart: Vi ville kombinere den mangeårige, medicinske forskning inden for området med nogle af de ingeniørmetoder, vi havde tilegnet os på universitetet og forsøge at lave en analyse-metode, der kunne diagnosticere LQTS alene ud fra EKG-signalet. ”Det må kunne lade sig gøre!”, tænkte vi... og det kunne det!

Ved at analysere formen af den sidste del af EKG-signalet fra hvert hjerteslag – den såkaldte T-bølge – ved hjælp af diverse, matematiske metoder, lykkedes det os at diagnosticere alle 20 patienter i vores projekt korrekt.

Vores vejledere var vildt begejstrede, og de foreslog universitetet at tage patent på vores opfindelse. Vi udarbejdede hastigt en patentansøgning inden aflevering af vores projektrapport og fik patentet i hus kort før julen 2003. Thomas, Claus, Mads

Mads Peter (nummer to fra venstre) i Milwaukee, USA

og deres tre vejledere var blevet vaskeægte opfindere!

Og SÅ kørte toget. Universitetet hyrede et københavnsk konsulentfirma til at varetage kommercialiseringen af vores opfindelse. Vi lavede flere test i laboratoriet og fik de gode, indledende resultater bekræf-

tet. Og efter få måneder, kunne konsulenterne melde, at de havde fået kontakt til GE Healthcare i USA. De var meget interesserede og ville gerne have et møde med os.

Mens det nye 8. semester-projekt om hjernebølger fyldte hverdagen til bristepunktet.

tet, lavede vi skriftlige præsentationer af vores opfindelse, redigerede patentansøgninger, forberedte en mundtlig præsentation til mødet med GE og fik købt et nyt jakkesæt:-)

Inden jeg fik set mig om, stod vi der. I elevatoren på vej mod 5. sal.

Mødet med de ”farlige” amerikanere blev en fantastisk oplevelse. Firmaets direktør og ingeniører var venlige og gæstfrie, og stemningen på mødet var langt mere afslappet, end jeg havde turdet håbe.

Og nok så vigtigt: De var meget begejstrede for vores metode. Metoden passede perfekt ind i deres produktportefølje, og vi forlod mødet med direktørens underskrift på en foreløbig aftale om samfinansiering af en omfattende test af metoden. Forretningsmændene havde aldrig oplevet noget lignende, og der var høj stemning i den danske delegation, da vi forlod GE den eftermiddag i maj.

Der er gået 6 måneder siden mødet med GE, og Thomas og jeg har siden da arbejdet hårdt på at teste systemet med et me-

get stort antal patienter. Foreløbig er 300 personer analyseret med systemet, og vi har diagnosticeret 98% korrekt. Det tyder godt.

Thomas og jeg er nu nået til vores specialeprojekt, og vi arbejder her med at udvikle vores opfindelse til et nyt anvendelsesområde. For ligesom den arvelige sygdom LQTS kan give problemer med ”genopladningen”, kan visse medicyntyper gøre det samme. Vi er i fuld gang med at tilpasse metoden, så den kan bruges til at teste, om nye medicin-typer har denne uheldige bivirkning. Vi har allerede oplevet stor interesse fra flere danske medicinalfirmaer, der hvert år bruger svimlende summer på den slags analyser, og hvis det lykkes os, vil patentets markedsværdi stige betydeligt.

2005 kan blive et meget spændende år. Om alt går vel, skal Thomas og jeg i praktik hos GE i Milwaukee fra januar til marts og samarbejde med deres ingeniører om yderligere test af metoden. Og om alt går rigtigt vel... ja, så nærmer tiden sig, hvor patentet bliver solgt til GE.

Det har været et hårdt, men ekstremt lærerigt forløb, og min lille, amerikanske drøm er ved at gå i opfyldelse.

Måske en dag bliver de tre Aalborg-knægtes opfindelse brugt i hele verden og kan være med til at redde udiagnosticerede LQTS-patienters liv. Måske en dag...

HU'ere på den danske musikscene

Af viceforstander Ole Læborg

En stor rigdom for en efterskole er dens "gamle" elever. Gennem sammenkomster, elevforeningen m.m., er det muligt at bevare kontakten til de mennesker, der har medvirket til at HU lever og lever godt. Det er rart at få besøg af gamle elever og få genfortalt "historien" om HU, det er med til at etablere den såkaldte "Hørby-ånd".

Men vi har ønsket at udvide denne relation til noget meget mere synligt og konkret, til glæde for både gamle såvel som nuværende elever. En af ideerne med vore koncertarrangementer har bl.a. været at få besøg af gamle elever, der har valgt at prøve kræfter med musikverdenen. De kan komme tilbage og give koncerter og spille på "hjemmebane" igen. Udover at det er dejligt at kunne konstatere, at ikke så få gamle Hørby elever er med til at sæt-

te deres fingeraftryk på den danske musikscene i dag, så er det en stor inspiration for nuværende elever med disse besøg. At kunne se kompetente unge mennesker forfølge en drøm nå et mål, er den bedste rollemodel, man kan tænke sig, for de elever der går på skolen nu.

Vi har fået to hilsner fra to gamle elever, der netop på hver deres måde har forfulgt deres drømme, og dermed medvirket til at anspore andre unge på HU til at forfølge deres mål.

Mads Nygaard:

Jeg hedder Mads Nygaard og har i foråret udgivet en debutplade med mit band "Sterling". Hørby Ungdomsskole har været kraftigt medvirkende til, at mit musikalske virke nogensinde bevægede sig ud over, at jeg sad alene på mit værelse og spillede klaver. Inden jeg startede på mit

efterskoleophold, havde jeg aldrig spillet sammen med nogen, så det var en ret vild fornemmelse, da der lige pludselig var andre end mig til at larme løs. Samtidig blev vi taget alvorligt som musikere, selvom nærmest ingen af os kunne særligt meget. Dette medførte, at vi nødvendigvis også måtte tage os selv alvorligt som musikere, hvilket lige pludselig gjorde det endnu sjovere og endnu mere udfordrende at spille musik. Jeg ser stadig mit ophold på Hørby som noget, der sparkede mig et ordentligt skridt i den rigtige retning. Og det ikke kun med hensyn til musikken, men også på alle andre mulige og umulige planer. For det var jo ikke bare som musiker, man blev taget alvorligt, men også som menneske, og det var grænseoverskridende for en usikker teenager fra Skarp Salling.

*Mads Nygaard -
forsanger i Sterling*

Vi snakkes. Og i morgen skal jeg møde Bubber. Nu spiser vi virkelig kirsebær med de store....

Se mere til Mads og Sterling på: www.sterlingnet.dk

Claus Bergmann:

Hørby Ungdomsskole dannede rammen om min skolegang i 9. og 10. klasse i årene 1989-1991. Efter mange skoleskift på grund af flytning rundt i landet, var jeg ret skoletræt, og jeg mener stadig i dag, at Hørby Ungdomsskole blev 'redningen' for mit skoleforløb. På Hørby fik man lov at være den man var, og det var en stor lettelse at føle sig blandt ligesindede efter at have gået på en meget gammeldags skole, hvor afvigelser fra den gældende norm ikke var velsete.

Mit efterskoleophold styrkede min tro på, hvad jeg kunne og hvad jeg gerne ville – og på, at det var muligt at forfølge min drøm om en musikalsk/kreativ karriere. Omgangsformen mellem og lærere og elever var varm og præget af gensidig respekt – hatten af for det, når man tænker på, at lærerne havde med teenagere at gøre!!

Man fik mulighed for at jage sine egne ideer, samtidig med, at lærerne sørgede for at komme med indspil, der fik én til at rykke sig. Man havde en fornemmelse af, at tingene ikke var så sort/hvide. Den ballast af selvtillid og troen på egne ideer, som efterskolen styrkede, har været en stor hjælp i mit liv som udøvende kunstner.

I et (alternativt/søgende/lyt selv og bedøm!) band som Kitty Wu, hvor jeg har været trommeslager m.m. siden 1996, er det vigtigt at turde gå sine egne veje og stole på sin egen dømmekraft. Kitty Wu søger et selvstændigt udtryk, og laver den musik, som bandet selv kan lide uden at lytte for meget til, hvad omgivelser og pladeselskaber mener. Det betyder selvfølgelig, at man må tage flere udfordringer op på vejen. Men så kan belønningen også være så meget desto større. Indtil videre har vi ved hårdt arbejde og ved at tro på os selv opnået at udgive to plader (Privacy 2001, The Rules of Transportation 2003), som er blevet spillet jævnlige i radioen. Vi har også spillet på diverse anerkendte festivaler i Danmark og i udlandet (Roskilde, Midt-fyn, Spot, Skanderborg, Music in Mind, Eurosonic, etc.). I det seneste år er vi ble-

vet udgivet i flere europæiske lande, hvor vi også er ude og spille koncerter.

Min satsning på musikken og de gode venskaber, som jeg har fået og vedligeholdt siden Hørby har også kastet uventede muligheder af sig. Selvom jeg på grund af enten tidsmangel eller smag som regel må takke nej til at medvirke i musikalske projekter uden for Kitty Wu, kunne jeg ikke afslå, da muligheden bød sig for at producere det københavnske band Joycehotel, hvor min gamle efterskolebofælle Lars Wraa spiller trommer. Det var en helt ny rolle for mig, men utroligt givende og lærerigt. Siden har jeg kastet mig over et andet nystartet, københavnerband i rollen som producer og kan mærke, at jeg vokser med jobbet og nyder det.

Fra plade til plade og fra tur til tur kan vi i Kitty Wu mærke, at interessen for vores musik stiger, og at vi når flere mennesker med den – og det er en ekstrem tilfredsstillelse, når man nu gør det på sin egen måde. For det at ville gøre tingene på sin egen måde har omkostninger i en branche, som befinder sig i trange økonomiske tider. Det er svært at give råd i en kreativ

branche generelt, for det er jo svært at sige, hvad der slår igennem eller ej – men det skal jo heller ikke være drivkraften alene. Men gør det, du gør, fordi der er noget du brænder for og ikke kan lade være med.

Se mere til Claus og Kitty Wu på:
www.kittywu.com

*Claus Bergmann -
trommeslager i Kitty Wu*

At bygge sit skoleliv på en påstand...

Af Jens Maibom Pedersen, lærer på Silkeborg Højskole

Vil man lave ordentlig efterskole, må man balancere mellem at give de unge mennesker, man bliver betroet, ”dét de kommer efter” og ”dét de har godt af”.

Og hvad er så det?

Ja – det afhænger naturligvis af, hvem man er!

De unge mennesker skal nok svare for sig selv og sætte ord på, hvad det er de kommer efter. Mon ikke det er noget i retning af anderledes skole, spændende oplevelser, nye muligheder & fællesskaber, fede events etc. Den gode efterskole lægger øre til og indretter sig i de unges øjenhøjde. Men der er mere at sige...

For den gode efterskole har også et bud på, hvad det er, de unge har brug for. En sådan overvejelse må naturligvis tage sit afsæt i en altid værende analyse af tidens udfordringer i.f.t. de unge samt en levende samtale omkring skolens grundlag.

Jeg vil i det følgende - i det omfang pladsen tillader det - overveje, hvad det er for udfordringer, tiden stiller til en skole som Hørby Ungdomsskole (HU), der jo vedkender sig det kristne menneskesyn og den kirkelige tradition.

Først og fremmest er det vigtigt at besinde sig på, at unge anno 2004 lever i en forandringskultur. Det der tidligere var, er ikke længere, og alt er - på godt og ondt - sat til diskussion. Tidlige tiders stedbundethed (hjemmet, gruppen, klubben, troen, lærebogen etc.) er afløst af en omsiggribende steduaafhængighed, der understreges af den sidste nye teknologi. Mobiltelefoner har gjort det muligt at kommunikere med andre end sidemanden, tv har åbnet op til den store verden og Internettet har ”overrulet” præsten & bibliotekaren ved at byde ind med synspunkter, viden (eller mangel på samme!) og trosbekendelser ad libitum.

De unge er ikke, hvad de har været - og godt det samme! - og det stiller en række nye udfordringer til den ordentlige efterskole. Tidens unge er f.eks., i langt højere grad end tidligere, selvhjulpne og evner, også langt bedre end vi ”gamle”, at navigere her & nu. Tidens unge er, inden for flere felter, dygtigere og mere vidende end deres lærer etc. Men tidens unge er også, i højere grad end tidligere, i tvivl om ”hvem de selv er”, hvad de tror på, hvad der er rigtigt & forkert etc.

Derfor må den gode efterskole skifte spor og gøre op med den traditionelle bedrevidende faglærerrolle, og i stedet for skabe et hjem hvor det almen dannende og det kritisk tolkende sættes i højsædet. Og hvad vil det så sige..?

For en efterskole, der har det kristne budskab som sit omdrejningspunkt, må det betyde, at enhver ansat rundet heraf mø-

der eleven som ligeværdigt menneske. Det læreren, pedellen, køkkendamen og kontormanden kan – og skal – er at møde den unge som medmenneske og familie-medlem. Nogle gange skal der bare lyttes, andre gange måske tales med store bogstaver, nogle gange skal det erkendes, at "lillebror" var klogest og andre gange fastholdes, at "jeg ved bedre". Og altid skal den unge tages alvorligt og mødes med et "her står jeg"!

At være kristen efterskole er at bygge sit skoleliv på en påstand. Den siger, i al sin enkelthed, at den bibelske fortælling handler om og rummer sandheden om menneskers liv.

Derfor må den kristne efterskole igen og igen overveje, hvordan den kan skabe strukturer, hvor det bibelske univers og tidens udfordringer kan møde hinanden.

Hvor og hvordan er det, at de unge – mens de er her hos os – skal møde det kristne grundsyn, som der kan leves liv på? Har vi de rigtige fag, de rigtige temauger, de rigtige samtalestrukturer, de rigtige tema-diskussioner, de rigtige morgensamlinger, de rigtige....?

Eller fastholder vi bare gamle forældede strukturer for struktureernes egen skyld?

Udklædt til fastelavn

Sund kost - visioner og virkelighed

Af køkkenleder Ann Bang

Kostpolitik på en ungdomsskole er et vigtigt led i undervisningen af unge mennesker, dels fordi kost og indlæringsevne hænger meget sammen. Unge i dag har et meget uregelmæssigt måltidsmønster, som bevirker at deres blodsukker flyver op og ned. Dette prøver de selv at løse ved at indtage flere sukkerholdige produkter (slik, sodavand osv.)

Som ungdomsskole er vi nødt til at afhjælpe disse problemer ved at have nogle helt klare retningslinier med hensyn til en kostpolitik. En kostpolitik kan have mange flotte visioner, men det skal være muligt at leve op til dem, ellers har en kostpolitik ingen formål -

For intet er sund ernæring før maden er spist!

På Hørby Ungdomsskole serverer vi en sund og varieret kost, hvor vi planlægger madplanen ud fra de unges ønsker.

Vi serverer seks måltider om dagen for at stabilisere de unges blodsukker og derved højne indlæringsevnen. Vi spiser mange sammen, hvorved socialt samvær og spisning får en betydning for dagligdagen.

Vi inddrager motion i hverdagen og har obligatorisk fredagsmotion, for at synliggøre at sund mad og motion hænger sammen. Selvfølgelig har vi også fremtidsvisioner på vores skole bl.a. at vi vil gøre

morgenmåltidet obligatorisk. Dels for at sikre, at man har en god start på dagen og fordi indlæringsevnen højnes i og med, at blodsukkeret er stabilt fra morgenstunden.

I det praktiske arbejde i køkkenet har vi eleverne med til at hjælpe, for på den måde at højne deres viden om sund og varieret kost og indblik i madens fremstilling.

Forberedelse til dagens middag

Forventninger

Af Ivik Jensen - elev 2003/04

Forventninger. Ja, livet er fuld af den lille dejlige tanke. Det kan være at man skal på ferie, til Sydspanien, og at man går og tænker på hvor dejligt det bliver at ligge på stranden, med en iskold drink, ved det blå, blanke vand og tage sol. Eller man glæder sig til sin fødselsdag, og man tænker på alle gaverne, og specielt på den helt store fra far og mor. Ja, livet er som sagt fuld af dem.

Og jeg må ærligt indrømme, at inden jeg tog af sted til Hørby Ungdomsskole var mine forventninger større end nogensinde før! Jeg glædede mig til at komme ud og opleve, at kunne bestemme præcis hvad jeg ville hver eneste dag, uden nogen ville have noget at sige. Specielt ikke mor og far! De var trods alt 4000 kilometer væk.

Mit navn er Ivik Jensen, jeg er født den 19. november 1987 i Nuuk, Grønland.

Jeg er ligeledes opvokset i Grønland. Jeg valgte at tage på ungdomsskole i skoleåret 2003/2004 i Hørby, Danmark. Den første gang jeg så skolen var den 9. august 2003. Den dag vi begyndte, havde jeg gået et år før og glædet mig, tænkt på alle de dejlige ting jeg skulle opleve, alle de ting jeg skulle prøve og alle de ting jeg skulle beslutte – uden mor og fars meninger og indvendinger. Jeg må nok sige, at det jeg glædede mig mest til var bare at komme lidt væk, for som enhver anden teenager, havde jeg det sådan, at mors og fars meninger godt kunne blive lidt for meget til tider.

Som sagt var der en masse forventninger, og der var en stor lyst til at komme lidt ud på egen hånd, men alt var ikke lutter glæde. For med enhver forventning kommer også en lille frygt. Frygt for at blive alene, uden mors dejlige varme knus, uden fars

klap på skulderen og de gode fodboldkampe med ham. Frygt for at gå glip af min nevøs opvækst, frygt for at mine venner ville komme ud i problemer og jeg ikke kunne være der for dem. Alt dette hører under hjemve, og det var et kæmpe problem før jeg tog af sted. For jeg tog jo ned til et sted, jeg aldrig havde været før, hvor jeg ikke kendte nogen mennesker. Og alt kunne gå galt! Jeg kunne ende op uden venner, jeg kunne få lyst til at tage hjem, og faktisk tage hjem.

Men her er det så efterskolen er fantastisk. For hvad efterskolelivet virkelig handler om er sammenhold, og det slog igennem fra dag ét. Alle var utrolig åbne, og klar til at modtage en hvilken som helst sjæl, der var klar til at give. Og ikke mange dage gik før jeg havde glemt alt om min store frygt. Vi havde et helt fantastisk sammenhold på efterskolen. Alle kunne støtte hinanden, for vi kendte alle hinanden. Man

skulle aldrig lede længe efter en person, der var villig til at lytte til, at man hældte vand ud af ørene – eller for den sags skyld vente på et smil.

Når jeg ser tilbage på det hele, må jeg sige at tage væk hjemmefra, var den bedste beslutning jeg har taget indtil videre. Det har udviklet min personlighed utrolig meget. Jeg har fået en evne til at være mig selv, og ikke være ked af det. Jeg er ikke nær så genert og jeg kan gå over til vildt fremmede for at snakke med dem. Jeg har lært at tage ansvar, men igennem et år væk hjemmefra har jeg lært, at den vigtigste lektie er, at jeg har indset hvor meget min familie betyder for mig.

*Grønlandsk fælles-
skab i bøgen*

Kunst på HU efteråret 2004

Af Lise Borup, kunststuderende og tidligere HU-elev

Lise var elev på Hørby 1998/99 og har siden arbejdet videre med sin store interesse for kunst. Hun fortæller i denne artikel lidt om sit liv og sin uddannelse inden for kunst.

Hej alle på Hørby Ungdomsskole.

Mit navn er Lise Borup og jeg er 22 år. Det er nu 6 år siden jeg gik på Hørby. Jeg husker det som den ”fedeste tid” – og især i år dukker de sjove minder fra dengang op i min hukommelse, da min lillebror Jeppe er elev på skolen nu. Vi lavede mange skøre og sjove ting - og jeg kan forstå på Jeppe, at det foregår stadig i den samme ånd – så nyd det venner - det barske liv venter jer forude.

Mit liv er nu stadig sjovt og interessant, men da Århus Kunsthøjskole, som jeg går på, ikke er S.U.-berettiget må jeg knokle løs

efter skoletid – og alligevel leve på sultegrænsen – så ja jeg tænker ofte tilbage på de herlige dage på Hørby - hvor vi fik serveret god mad hver eneste dag veltilberedt fra det dejlige køkkenpersonale:-)

*Fra Lises udstilling på Hørby
Ungdomsskole*

Jeg har altid nydt at tegne og udfolde mig kreativt. Jeg startede med ½ år på kunstlinien i Frederikshavn – og så har min gode ven sten- og bronzekunstneren Paul Erland lært mig nogle gode håndværksmæssige tricks. Herefter gik turen til Aalborg Kunsthøjskole, og derefter højskole i Rønne, hvor jeg bl.a. var på et 4 måneders ophold på Filippinerne for at passe små forældreløse børn. Det var en meget stærk og lærerig oplevelse.

Efter det har jeg haft forskellige småjobs for at tjene penge til min næste tur, for jeg fik lyst til at se mere af verden, og sammen med min veninde Maria rejste jeg østen rundt i et halvt år, hvor jeg bl.a. tegnede med børn (samlede tegninger af børn, som jeg gerne vil bruge i forbindelse med min kunst). Men vi havde nu også mange andre oplevelser som trekking i Nepals smukke sneklædte bjerge, rive rafting, dykning og

udforskning af det indre Vietnam på bagsædet af en motorcykel. Da jeg igen kom hjem, arbejdede jeg på en minkfarm for at tjene penge til mit videre studium inden for kunsten.

Jeg har nu snart gået på Århus Kunsthøjskole i et år og er i gang med at søge ind på Kunstakademiet. Ved sidste optagelse kom jeg langt og var tæt på at komme ind, så jeg er optimistisk og tror det nok skal lykkes mig ved hårdt koncentreret arbejde og lysten for kunsten som jeg inderligt har.

Jeg har her i efteråret nogle af mine billeder udstillet på Hørby Ungdomsskole og synes det er skægt at kunne vise mine værker frem til et sted som for mig har betydet alverden og som jeg kun mindes med smil...!

Fra Lises udstilling på Hørby Ungdomsskole

Tre nye bestyrelsesmedlemmer

Kjeld Christian Jensen, Vibeke Bach Hansen og Anette Kørner Lomborg

I 2004 er der kommet tre nye medlemmer af Hørby Ungdomsskoles bestyrelse. Således har Jan Thorup, Ellen Rughave og Erling Mikkelsen sagt farvel til bestyrelsesarbejdet og overladt opgaverne til de tre nye, der her fortæller om sig selv.

Kjeld Christian Jensen

Kjeld Christian Jensen

Jeg hedder Kjeld Christian Jensen. Jeg er gift på 39. år med Gunda Birthe, og vi har to voksne børn der for længst er ”fløjet fra reden”.

Mine uddannelser: Kedelsmed, maskintekniker og folkeskolelærer.

Jeg tilhører en familie, hvor det primære, efter troen på Gud, var at arbejde. Jeg kom derfor ud af 7. klasse for at komme i lære som kedelsmed. Efter 1½ år i Søværnet blev jeg maskinarbejder på Danfoss, og har derefter arbejdet med næsten alt inden for dette område. På grund af et dårligt helbred, tog jeg eksamen som maskintekniker og arbejdede som sådan i 10 år.

Herefter læste jeg på Hjørring Seminarium, hvorfra jeg dimitterede i 1990. Efter at have været dansklærer for flygtninge på

Amucenter Nordjylland og lærer i matematik/fysik og samfundsfag på Teknisk Skole i Frederikshavn, måtte jeg desværre trække mig tilbage fra arbejdsmarkedet.

Jeg tilhører IM's samfund i Elling, og da jeg blev opfordret til at repræsentere IM i bestyrelsen for Hørby Ungdomsskole, var jeg straks parat hertil fordi den skoleform og specielt Hørby Ungdomsskole tiltaler mig.

Når jeg skriver specielt Hørby Ungdomsskole, er begrundelsen den, at Hørby Ungdomsskole er en skole med en kristen grundholdning, hvad jeg synes og tror på er vigtigt både for skolen og for eleverne og deres forældre.

Vibeke Bach Hansen

Jeg hedder Vibeke Bach Hansen, 45 år, gift og har to drenge, som begge har været

Vibeke Bach Hansen

elever her på Hørby. Det var mens vores yngste søn gik i 9. klasse på Hørby, at jeg blev opfordret til at træde ind i skolens repræsentantskab, og jeg var hurtig til at sige ja. Jeg havde gennem vores to drenges oplevelser set, hvad et ungdomsskoleophold kan gøre for et ungt menneske. Det var en meget positiv oplevelse. Jeg ville derfor gerne bakke op omkring skolen.

Ved repræsentantskabsmødet i maj overtog jeg Jan Thorups plads i bestyrelsen.

Jeg er uddannet lærer i 1982 og har arbejdet knap 16 år på folkeskoler i Frederikshavn Kommune. I maj 1998 blev jeg ansat som sognemedhjælper i Bangsbostrand kirke, med børn og unge som primært område. Siden marts 2002 har jeg sideløbende med mit arbejde være i gang med en diakoniuddannelse hvilket betyder, at jeg bliver diakon til maj næste år.

Anette Kørner Lomborg

Jeg blev i 1997 uddannet som lærer og har arbejdet fem år som folkeskolelærer. Jeg har nu i godt to år været ansat som kateket ved Sct. Catharinæ Kirke i Hjørring, hvor jeg bl.a. har den glæde at undervise juniorkonfirmander. Jeg er gift med Kristian, som i øvrigt er fra Hørby, og vi har sammen to børn. I øjeblikket er jeg på barselsorlov, da jeg venter vores tredje barn i nærmeste fremtid. Jeg er 31 år og bor i Hjørring.

Anette Kørner Lomborg

Året der gik

Af forstander Mogens Vestergård Pedersen

Dømt til frihed

*I forskelligheden
føler vi os fri
gennem kærligheden,
har vi noget at gi'*

- sådan lød det fra scenen under årets musical 'Dømt til frihed', der blev opført af musik-/dramaholdet 2003/04, mens den anden del af elevgruppen kæmpede som orker og elver i Tolkiens univers.

Musicalen tager sit udgangspunkt i en lille landsby i den sene middelalder, hvor en agitator har samlet folket og er godt i gang med at opildne folkemængden med at tale om frihed, der er et helt nyt begreb for alle i landsbyen.

Alt imens denne scene udspiller sig sidder fyrsten på sit slot og hører her også om begrebet frihed, som hans folk tilsynel-

dende er meget optaget af. Heller ikke han ved, hvad det er og sender derfor sit 'tænkeråd' ud i landet for at søge oplysninger om, hvad frihed egentlig er for en størrelse. Rådet – der er klar over, at hvis de ikke kommer tilbage til fyrsten med et ordentligt svar, så er alt håb ude for dem – drager skyndsomt ud i verden – og dermed er handlingen i musicalen for alvor i gang.

I vanlig stil havde musicalholdet 2003/04 arbejdet sig frem helt fra bunden og op gennem vinteren og det tidlige forår fået sat skik på alle detaljer i forestillingen, sådan at der ved premieren kunne præsenteres en meget flot musical.

Som tidligere er det skolens musiklærere, der har lavet tekster og musik til sangene, men til forskel fra tidligere år var selve dialogen i musicalen i langt højere grad overladt til eleverne, der i mindre grupper havde til opgave at få lavet replikker til

scenerne og dermed give forestillingen liv og sammenhæng. En stor udfordring som eleverne kastede sig ud i med krum hals.

Musicalen blev under de tre offentlige forestillinger set af ca. 700 tilskuere.

Slutscenen fra 'Dømt til frihed'

Orker og Elver

Tolkien og Ringenes Herre er efterhånden blevet en fast bestanddel af et skoleår på Hørby. Således har eleverne på de tre sidste hold været i biografen og se henholdsvis første, anden og nu i januar 2004 tredje del af den store trilogi. Men det er ikke blevet ved passivt filmkiggeri. I de seneste år har forårsemneugen haft universet fra 'Herredet', 'Kløvedal' og 'Rohan' med på programmet.

I forårsemneugen for elevholdet 2003/04 blev orker og elverfolk derfor sluppet løs mellem bøgetræerne i Haven Skov på vejen mellem Hørby og Dybvad. Inde mellem træerne udspillede sig noget be-

synderligt, hvor man kunne iagttage HUElever iført mærkelige kostumer og krigsmaling, der med sværd i hånd kæmpede mod hinanden.

Frem og tilbage bølgede slaget og kampdommerne havde nok at gøre med at holde øje med, hvilke af holdene, der udviste størst kampgejst, list, mod og styrke, så man til slut kunne få udråbt en vinder af slaget.

De drabelige kampe var kulminationen på en uge, der også bød på to dage i Lyngså, hvor eleverne boede i lejren 'Hvide Klit', med forberedelserne til det store slag stod på.

Elevforeningen styrede

Nyt ved forårets elevstævne - lørdagen før Palmesøndag - var, at det nu er elevforeningens bestyrelse, der står for den del af arrangementet, der ligger efter musicalen. Således var det formand Morten Sønderkov, der bød velkommen til stævnet ligesom han og de øvrige fra bestyrelsen ledede eftermiddagen på HU. Der var naturligvis en hilsen fra skolen til de gamle elever og ligeledes fra Emmy og Finn, der var kommet til Hørby for at hilse på de mange kendte mennesker.

Tilsyneladende var der ikke så mange deltagere i elevstævnet som vanligt. Derfor blev der fra flere sider lagt vægt på, at 'mund til øre' metoden er vigtig, når det handler om, at sprede budskabet om, at der afholdes elevstævne på Hørby lørdag før Palmesøndag. Sådan er det hvert år og i 2005 er datoen lørdag den 19. marts.

Der sendes ikke indbydelse ud til de enkelte medlemmer af elevforeningen, derimod annonceres der i Nordjyske, ligesom skolens hjemmeside vil fortælle om arrangementet.

Naturen i dig - naturen om dig

Emneugerne er ofte højdepunkter i skoleåret. Emneugen op til efterårsferien 2004 var ingen undtagelse. Temaet for dette års uge var 'Naturen i dig - naturen om dig' og eleverne forskede således ugen igennem i sig selv - den menneskelige natur - og i naturen omkring - den natur vi kan drage ud i. Og naturen omkring eleverne kom til at spille en stor rolle i løbet af emneugen. Ikke mindst i det sidste døgn inden efterårsferien, hvor alle var på en 24 timers tur med vandring, primitiv madlavning og overnatning under åben himmel. For mange elever var det en stor udfordring at være så meget ude, men alligevel syntes de fleste, at det var godt at være ude på trods af vejret, der ikke viste sig fra sin allerbedste side. Det sidste døgn var dog en undtagelse og alle kunne i tørvejrs få lavet deres frokost over bål efter at have vandret turen fra Hørby til Gærum, hvor man skulle mødes ved det lokale spejderhus. Hvad ingen af eleverne vidste, var at

de efter (den noget sene) frokost skulle tilbage sydpå. Denne gang til et sted ikke så langt nord for Hørby, hvor alle skulle overnatte. Som en ekstra udfordring på denne del af turen var der lagt det moment ind, at eleverne - selvom de var trætte og havde gået langt - for en sum penge, selv skulle planlægge og sørge for indkøb til aftensmad.

Emneugen sluttede fredag på skolen med løvfaldsfrokost og ved evalueringen lige inden der kunne tages hul på efterårsferien, gav flere udtryk for, at de i løbet af ugen var kommet til at snakke med andre end de plejede. På samme måde fortalte andre, at de havde fået afprøvet grænser, der ellers havde ligget uudforsket.

I naturen

Nyt lærerværelse

Et af de rum, der har levet en omskiftelig tilværelse på HU er lærerværelset. Mange steder i stueetagen i hovedbygningen har lærerværelset gennem tiderne været at finde. I de sidste mange år har det ligget under 0th, men har her også haft forskellige udformninger.

Seneste udgave er fra 2004, hvor lærerværelset i løbet af sommerferien blev bygget om, dels fordi det trængte til en renovering og dels fordi der skulle laves en række bedre faciliteter til lærernes daglige arbejde.

Der er således blevet etableret computerarbejdspladser, AV-rum med arbejdsborde osv. Derudover er den traditionelle hestekoopstilling af bordene blevet skiftet ud med et stort conferencebord, der giver mere samling til møder og mere fri plads, hvilket de mange besøgende elever på lærerværelset sætter stor pris på.

Glade elever har indtaget det nye lærerværelse

Elevforeningen 2004

Af Morten Sønderskov - formand for elevforeningen

Siden elevforeningen i 2003 fik lavet nye vedtægter, og blev konstitueret med en ny bestyrelse, er der sket mange ændringer og nye tiltag, som alt sammen gerne skulle være med til, at holde foreningen kørende, forbedre den og blive ved med at skabe den gode kontakt imellem os "gamle elever" og skolen.

En af de større ændring der er sket er, at vi fra elevforeningens side ikke længere sender invitationer og andet materiale ud til jer med posten. Vi er efterhånden blevet alt for mange medlemmer til, at vi kan finde økonomien til det. Det har betydet, at vi ikke har haft så stor succes med, at få informeret jer medlemmer om de arrangementer der foregår på skolen, samt om datoen for elevstævnet.

Den eneste måde vi annoncerer arrangementerne på i dag, er via Internettet og

e-mail. Jeg vil derfor på det kraftigste opfordre jer til, at gå forbi www.hu-ungdom.dk en gang imellem for lige at se, hvad der er på programmet. Vi forsøger også at oparbejde et kartotek med e-mail adresser på vores medlemmer, så vi kan sende jer en mail et par gange om året og på den måde fortælle, hvad der sker af spændende ting. Hvis ikke I allerede er registreret med jeres e-mailadresse, ser vi meget gerne, at I sender en mail med navn, adresse og e-mailadresse til; kontor@hu-ungdom.dk, så vi kan få jer med i kartoteket.

Jeg håber på en bred opbakning og glæder mig til at se jer alle til et af de mange arrangementer på HU.

Elevforeningens bestyrelse:

Ny i bestyrelsen:

Anne Gyldendal Sørensen,

årgang 2001/02

Elmevej 12

8543 Hornslet

Tlf. 8699 6446

annegyldendal@hotmail.com

Øvrige medlemmer:

Morten Sønderskov Christensen,

(formand) morten@funktysound.dk

Martin Fischer,

fischer1981@hotmail.com

Linette Mikkelsen,

Mikbuus@mail.sonofon.dk

På gensyn gamle ven!

Af Finn Jakobsen, tidligere forstander på Hørby Ungdomsskole

Som én af de mange, der ikke længere har den daglige gang på Hørby, glæder jeg mig over hvert besøg på skolen. Emmy og jeg var således i sidste uge på Hørby, hvor Maria Gaden (årgang 1996/97) gav en meget flot koncert sammen med sit band, der bl.a. tæller Mikkel Bøggild (årgang 1993/94).

Andre tidligere elever var mødt op til koncerten, og vi fik en god snak om gamle dage på skolen og om, at vi bare skulle mødes igen - helst sammen med mange flere!

Et godt sted at mødes er elevstævnerne. Den nye elevforening har fået sammensat et spændende program, hvor årets musical er det store underholdende indslag, og hvor der ellers er god tid til at mødes med gamle kammerater.

Jeg opfordrer alle tidligere elever og ansatte til at komme til elevstævnerne. Det

er altid lørdag før palmesøndag. Se nærmere om program, pris og jubilarer på hjemmesiden.

Du kan også bruge hjemmesidens gæstebog til hilsner. Når man sidder og bladrer i gæstebogen, dukker der hele tiden

spændende episoder op fra en svunden tid. Gæstebogen er inddelt i elevårgange og en side for gamle personaler. Så det er let at finde gamle kendinge.

På gensyn ved næste elevstævne, **lørdag den 19. marts 2005!**

Aftensang ved høstfesten

Hørby Ungdomsskoles bestyrelse

Ledende genbrugskonsulent Søren Winther Sørensen, formand, Gjern

Meritlærerstuderende Thorkild Andersen, næstformand, Elling

Sygeplejerske Alice Birkbak, Strandby

Medarbejdende ægtefælle Hanne Gitte Birkbak, Åsted

Sognemedhjælper Vibeke Bach Hansen, Stenhøj

Lærer Kjeld Christian Jensen, Frederikshavn

Kateket Anette Kørner Lomborg, Hjørring

Revisor Villy Møller, Frederikshavn

Sygeplejerske Tove Østergård, Sindal

Tilforordnede bestyrelsen:

Personalerepræsentant Mariann Krogh Venø, Frederikshavn

Forstander Mogens Vestergård Pedersen, Hørby

Viceforstander Ole Læborg, Hørby

Glade HU-elever

Personalet på Hørby Ungdomsskole

Lene Nymark Andersen, køkkenassistent
Ann Birgitte Bang, køkkenleder
Bjørn Bjørnskov, lærer
Alex Birk Christensen, pedelmedhjælper
Charlotte Christensen, sekretær
Emmy Farsinsen, sekretær
Willy Farsinsen, pedel
Jane Hellberg, lærer, skolevejleder
Inge Holland, lærer
Helle Møller Jacobsen, lærer
Niels Jakobsen, lærer, skolevejleder
Anne-Mette Snørbjerg Jensen, køkkenassistent
Eva Stokbro Jensen, køkkenassistent
Jesper Ejnar Jensen, lærer
Anette Vinther Jeppesen, lærer
Helle Krogsgaard, lærer
Svend Erik Lauritsen, pedel
Ole Læborg, viceforstander
Inger Marie Madsen, køkkenassistent
Dennis Myrdal, lærer
Vibeke Nielsen, lærer
Kaj Olesen, pedel
Mogens Vestergård Pedersen, forstander

Mona Pedersen, lærer
Mette Ravnholt, lærer
Helle Stagsted, lærer
Lisbeth Møller Thomsen, lærer
Mariann Krogh Venø, lærer
Karin Vingborg, lærer
Tove Ydesen, lærer
Meiner Østergård, lærer

HUSK 2005

21., 22. og 23. marts
Årets musical
opføres

19. marts
ELEVSTÆVNE

Kl. 12.00:
Jubilæumsmiddag for
følgende årgange:
1999/00
1994/95
1989/90
1984/85
1979/80
1974/75

Kl. 13.30
Musical, kaffebord,
generalforsamling og
aftensmad for tilmeldte

Husk tilmelding!

Elever 2004/05

Charlotte Rantzau Almtorp, Aalborg
Daniel Vanggard Andersen, Stenstrup
Emil Møller Andersen, Tornby
Hjalte Kjeldgaard Andersen, Em
Julie Andersen, Svenstrup
Kristina Topholt Andersen, Asdal
Louise Andersen, Pandrup
Louise Mølgaard Andreassen, Thise
Lea Højslet Asmussen, Dråby
Simon Bak, Ferslev
Kristine B. Bernhard-Petersen, Løkken
Camilla Bjerre, Frederikshavn
Elise Juhi Urhøj Bonderup, Gistrup
Jeppe Borup, Frederikshavn
Katrine Mose Brander, Brønderslev
Abelinguaq Broberg, Grønland
Ronni Bugge, Sindal
Cathrine Christensen, Vrå
Mads Fuglsang Christensen, Hals
Mette Damsgaard Christensen, Jerup
Ole Panhardt Christensen, Præstbro
Pernille Christensen, Brønderslev
Anja K. S. Christiansen, Nørresundby
Pernille Gerlardi Dietz, Thorshøj

Christian Fisker Ejstrup, Hjørring
Karen Elizabeth Elefsen, Bjergby
Martin Møller Eriksen, Læsø
Jakob Fredberg, Sindal
Camilla Fredborg, Jerup
Morten M.I.B. Frederiksen, Nørresundby
Mikkel Fuglsang, Hjørring
Morten Gaarden, Ingstrup
Claus Gade, Vrå
Jimmi Gade, Tornby
Kenneth Gottfredsen, Lønstrup
Henriette Grambye, Klarup
Henriette Fabricius Gravesen, Læsø
Rikke Gregersen, Hjørring
Sidse Grøntved, Hjørring
Mathias Navneet Gørup, Skagen
Elvig S. K. Hansen, Pindstrup
Kathrine Ledet Hansen, Hjørring
Marianne Ninna Hansen, Tuen
Marina Harlund, Åbyen
Carl Christian Haugaard, Hirtshals
Anders Heidelberg, Rødhus
Sanne Hejlesen, Pandrup
Tommy Heyst, Tversted

Christoffer Holm, Brønderslev
Kasper Busch Holme, Gjøll
Tanja Bæk Holmen, Bjergby
Tobias Høj, Hals
Marie-Louise S. Iversen, Brønderslev
Malthe Vanggaard Jakobsen, Skagen
Christian Haahr Jensen, Hjallerup
Ditte Jensen, Hjørring
Emilie Marie Kjær Jensen, Brønderslev
Ida Lindhardt Jensen, Pandrup
Lea Fjeldal Jensen, Læsø
Line Abildtoft Jensen, Aalborg
Louise Jensen, Uggerby
Malene Michelle Jensen, Brønderslev
Marianne Kildedal Jensen, Langholt
Marie Kjeldsen Jensen, Hjørring
Nicolai Lundholm Jensen, Sønderkov
Peter Neve Jensen, Hjørring
Ruben Jensen, Læsø
Camilla Jørgensen, Sindal
Line Bonnerup Karlsen, Tårs
Charlotte Høgsted Knudsen, Bindslev
Trine Østergård Knudsen, Vestbjerg
Christian Winther Kristensen, Løkken

Ditte Skov Kristensen, Læsø
Janni Kristensen, Try
Jesper Porsmose Kristensen, Frederikshavn
Nikolai Svalebæk Kristensen, Hjørring
Mie Brinkmann Kristiansen, Gandrup
Mikkel Brandborg Krogh, Brønderslev
Morten Kryger, Hjallerup
Gitte Sone Larsen, Løkken
Maria Larsen, Sebbesund
Marianne Mejlvang Larsen, Hjørring
Thomas Lindrup, Hjørring
Nanna Lyngbøl, Hjørring
Sara Sabine Husted Meyer, Vrå
Julie Veronica Braad Munk, Hals
Mette Aaen Myhren, Vodskov
Maja Møller, Åbyen
Anne-Louise Guldborg Nielsen, Vodskov
Cecilie Nielsen, Sønderkov
Charlotte Kramer Rold Nielsen, Aalborg
Daniel Tobias Nielsen, Lendum
Josephine Bundgaard Nielsen, Sindal
Kristoffer Max Nielsen, Løkken
Nadja Nielsen, Hjørring
Sofie Strøm Nielsen, Hjørring
Tobias Mark Nielsen, Sæby
Julie Nygaard, Hjallerup
Martin Aagaard Nøhr, Løkken
Kenni Lindahl Nørgaard, Jerslev
Mads Nørgaard-Madsen, Brønderslev

Birgitte Olesen, Brønderslev
Carina Panhardt Olesen, Sæby
Peter Wricshberg Olsen, Læsø
Katrine Badsberg Ovesen, Vodskov
Mia Yoo Pedersen, Pandrup
Nicole Volfgang Pedersen, Aalborg
Camilla Krog Petersen, Dronninglund
Christian Lindegaard Petersen, Vinding
Henrik Poulsen, Hjørring
Benjamin Ramlov, Brønderslev
Søren Juul Rasmussen, Aalborg

Jeg gjorde det!

Tobias T. E. Rasmussen, Tversted
Majke Voss Romme, Hjørring
Kamilla Schiøtt, Hirtshals
Dion Godby Simonsen, Frederikshavn
Sune Stenbroen, Skagen
Jesper Stoklund, Læsø
Anne Holm Sønderby, Ravnshøj
Camilla Sørensen, Hjallerup
Dennis Langer Sørensen, Vrå
Jan Høgh Sørensen, Vrå
Lotte Møller Sørensen, Skærum
Mads K.R. Sørensen, Siem
Mathias Sørensen, Jerslev
Søren Sørensen, Hundeleve
Thomas Sørensen, Strandby
Niels Terkelsen, Nr. Rubjerg
Amalie Jæger Thomsen, Vestbjerg
Asbjørn Lykke Thomsen, Bindslev
Marie Thomsen, Sindal
Mathias Sander Thomsen, Aalborg
Melissa Majbritt Thomsen, Mygdal
Rie Kristine Thomsen, Hirtshals
Sanne Thomsen, Brønderslev
Simon Thomsen, Brønderslev
Kristian Majgaard Winther, Storvorde
Hejdi Erika Zachariassen, Jerup
Stinne Zinn, Frederikshavn
Rune Siegenfeldt Øbro, Aalborg
Katrine Ørum, Brønderslev

